Publicaţie periodică a Guvernului Republicii Moldova
Exemplar legal Moldova R

Agricultorul

Preţul — 1
(pentru abo

RETROVIZOR

La 10 decembrie Ghimn Pologov cere dizolvarea Parlamentului Republicii Moldova. Între timp «susţinătorii» săi asaltau secţia orăşenească de poliţie.

In aceeaşi perioadă se intensificau asalturile secţiei raionale de poliţie din Dubăsari.

●

La 12-13 decembrie dl Mircea I. Snegur se întîlnea la Moscova cu Boris Elţin, Preşedintele Rusiei, şi cu Stanislav Şuşkevici, Preşedintele Consiliului Suprem al Republicii Bielarusi, în vederea «consolidării relaţiilor de amiciţie şi instaurare a unui climat de încredere, reciprocă» şi de a examina în timpul apropiat problema recunoaşterii independenţei Republicii Moldova şi a ratificării acordului bilateral.

●

In ziua de 13 decembrie, la 5 — 5.30, formaţiuni militare separatiste au tras din pistoale-mitralieră şi mitraliere, fără nici un motiv, asupra postului de poliţie al Ministerului de Interne al Republicii Moldova.

Tirul s-a soldat cu jertfe umane — morţi şi răniţi. După focul de răspuns, separatiştii au fost somaţi lîngă postul Inspectoratului auto de la răscrucea şoselei Dubăsari-Grigoriopol. (Versiune oficială, discutată în presa republicană — n.r.)

●

Tiraspol. 13 decembrie. Ora 14. Se deschid adunări generale cu ofiţeri şi comandanţi în unităţile militare nr. 32816 şi nr. 03514, cu perspectiva trecerii sub auspiciile pseudorepublicii moldoveneşti transnistrene. Ofiţerii şi subofiţerii sînt momiţi cu loturi de pămînt şi credite avantajoase pentru construcţia caselor individuale în împrejurimile Tiraspolului.

Ziaristul «de forţă» Nevzorov lansează apeluri televizate către voluntarii leningrădeni (în acest caz) îndemnînd la pohoduri spre Transnistria. Deviza: «Naşih biut!».

●

In aceeaşi zi corespondentul agenţiei Moldova-pres este informat că primii voluntari ruşi din Sankt-Peterburg şi membri ai Partidului cazacilor din toată Rusia au sosit să-i ajute pe tiraspoleni.

MOLDOVA NOASTRĂ PLÎNGE...

În ziua de 17 decembrie ne-am înmormîntat morţii. Morţii «noştri» — Gheorghe Caşu, Valentin Mereniuc, Ghenadie Iablocikin şi Mihai Arnăutu. Am venit la funeralii conştienţi de faptul că moartea lor este o jertfă adusă pe un altar pătat cu sînge. «Ei», pe partea cealaltă, i-au înmormîntat pe morţii «lor», la fel de conştienţi că şi defuncţii lor sînt victime. Au ars lumînări şi pe un mal, şi pe celălalt al Nistrului. Îndoliaţi şi pe partea dreaptă, şi pe stînga fluviului, trişti. Fiindcă nici pentru ei şi nici pentru noi asta nu este o victorie. Ci este o înfrîngere. Cu şapte morţi — patru «de ai noşri» şi trei «de ai lor».

Ce le pasă acum dacă au murit pentru «integritatea Moldovei» sau pentru «egalitatea în drepturi indiferent de naţionalitate»? Ei nu aud condoleanţele, apelurile şi decretele noastre. Ei pur şi simplu nu mai sînt; pentru dînşii nu importă tratativele, comisiile de conciliere, ţipetele isterice ale «naşistului Nevzorov». Nici o putere din lume nu este în stare să le întoarcă ceea ce le-a fost răpit — viaţa.

De moartea lor nu sînt vinovaţi doar acei care au apăsat pe trăgaci. Pentru că cele întîmplate la Dubăsari n-au fost imprevizibile, aceasta fiind a doua ciocnire pe pod.

Concilierea este binevenită. Precum şi găsirea soluţiilor paşnice. Ele s-au şi înfiripat din umanismul medicilor chişinăuieni faţă de răniţii transnistreni, trei dintre aceştia în secţia de reanimare a Spitalului republican, aici «ai noştri» îngrijindu-i la modul omenesc şi creştinesc pe «ai lor».

...Am putea pune punct, dar nu înainte de a medita asupra cugetării scriitorului Stefan Zweig care susţinea că motivul tuturor relelor este de cele mai multe ori laşitatea, nu răutatea şi nici cruzimea.

...Plîngi, Moldovă, căci de plîns este!

Fotografii de A. SAVCENCO şi ARGUS.